

۲۰۲۰/۱۰/۲۶

محمد داؤد مومند

پښتانه یو تاریخ جوړونکی ستر ولس دی

که د لرغوني تاریخ او د غوریانو او سوریانو او غزویو پښتنو، او پرهندوستان باندې د شپږ سوه کلونو د حکومت نه تیر شو، او خبره د پنځه سوه کلونو را په دیخوا د حضرت بایزید روښان او د افغاني ناسیونالیزم مفکر، ستر خوشحال بابا، او وروسته د پښتنو د ستر مشر میرویس نیکه او د هغه د کورنۍ تاریخ جوړونکی ننګیالو اتلانو چی ایران یی په گوندو کړ، او بیا خبره د لوی افغانستان جوړونکی او سیاسي پیغمبر ستر احمد شاه بابا (ع) ته رسیږی او دا د ملی مبارزو دوام د دوست محمد خان او شیرعلی خان او غازی امان الله او غازی محمد نادرخان او د ډیورنډ د استعماري کرښی نه هخوا د پاچا خان او خدایي خدمتگارانو او صمد خان اڅکزی بابا او د پښتنو او بلوڅو ملی مبارزی ته په یوه ځغلنده توگه، توجه وشي، دا د لمر غوندی څرگنده واقعیت دی چی ددی هیواد د ملی هویت او ملی نوامیسو په برخه کی د پښتون ستر ولس او مشر نسل، د سترو مبارزو او قربانیو ونډه داسی درنه او تاریخ جوړونکی ده، چی صرف، بی فرهنگه مهاجرو، کولابیانو او ستمی ډلی پری سترگی پتوی او د حسادت او حقارت پر داسی عقدو مبتلا دی چی د بچه سقو او مسعود پنجشیری نه، د خراسان عیاران، مشران او سلاطین جوړوی.

په دی څو وروستیو ورځو کی پاکستان چی د اسرائیلو په څیر یو تروریست هیواد دی، په څو منطقو کی د افغانستان پر مقدس حریم د نړیوالو نورمونه نه په څرگنده توگه سرغړونه وکړه، او اټکل یی دا و چی د کرزی او اشرف غنی حکومتونو د دوری په څیر به، ددوی استعماري او جارحانه حملی او تجاوز به بی ځوابه پاتی شی، خو د هیواد مشر نسل په ټولو محاذونو کی پنجابی واکدارنو، حکومت او پوځ ته داسی غاښ ماتونکی ځواب ورکړ چی د ستر ملی لارښود او متفکر، خوشحال بابا دا وینا په زړه کوی، چی فرمایي:

لا تر اوسه یی ماغزه په کرار ندی

چا چی ما سره وهلی سر په سنگ دی

او یا هم داچی:

درست پښتون له کندهاره تر اټکه

سره یو د ننگ په کار پټ او آشکار

د پنجاب حکومت اوس د پښتنو ددی پاڅون پړه، پرهندوستان اچوی!!!!

مگر هندوستان خپل عسکر او جنرالان او ټانکونه د بنگله دیش د جگری په څیر افغانستان ته را استولی و؟

دا یو تاریخی واقعیت دی چی د پاکستان د غیر مشروع تولد تر نن ورځی پوری، تاریخی شکست، د افغانستان د حکومتونو او ولس له خوا نه و لیدلی.

د اشرف غنی په دوره کی چی د ناتو قوتونه په افغانستان کی و او حکومت د دری نیم لکه عسکرو او عصری امریکایی سپکو او درونو وسلو سره سمبال و حتی یوځل هم یی د پنجابی یرغلګرو او متجاوزینو خپل غچ وانشو اخستلای،

پاکستاني پوځ به زموږ په مومندره او لالپوري باندې چې ولسي بي وزله وگړي په کي ژوند ژوند کوي څو ځله د درنو وسلو حملې وکړي او د ناتو قوتونو به ورته په رږو رږو سترگو کتل. دا و د ناتو او امريکايي صادراتي جمهوريت بي وزلي او بي ايماني. علامه اقبال وايي:

گريزاز طرز جمهوري غلام پخته کاري شو

که از مغز دوصد [دو هزار] خر فکر انساني نمي آيد

ددې وروستي درې ورځو د جگړې په نتيجه کي، د پنجاب د جنگ وزير او لوي درستيز کابل د ويزي اخستلو غوښتنه وکړه، خو د اسلامي امارت لخوا ورته په نره، منفي ځواب ورکړل شو. دې ته د تاريخ معجزه وايي.

لکه څرنگه چې لوي استاد تره کي صاحب هم په خپله فاضلانه ليکنه کي او همدا راز محترم فواد خان ارسلا هم ورته اشاره کړي، د پنجاب د مزدور حکومت پلمه دا وه چې د پښتونخوا د غازي طالبانو مشر په افغانستان کي و او هغه يې شهيد کړي دي، ولي د دوي غټ دروغ او بهاني او تهمت واقعي بڼه نري ته څرگنده شوه، ځکه د پښتونخوا د غازي طالبانو مشر په وزيرستان کي څرگند شو.

دلته د انډر او بيسواده، شوقي او اماتور سياسي تبصرو ليکونکو، په يو لړ بي منطقه تبصرو ته په دوه موضوع گانو رڼا اچول په کار دي.

يوه ډله ادعا لري چې د متحده ايالاتو او ناتو، د غرو لخوا د افغانستان اشغال دليل د طالبانو د حکومت سرتبگي وه چې متحده ايالاتو ته يې د ابن لادن د تسليمولو نه سرغړونه وکړه.

دلته د استاد الفت هغه شعر ذهن ته تداعي کوي چې فرمايي:

په داسي رنگ بي تميزي د خرو خدا راځي.

د نري په داسي مغلقو مسائلو پوهه او تحليل اکادميک تنور او سياسي تخصص ته اړتيا لري، زموږ د ملي او ملتې ژبي کره ويناد چې «ترکاني د بيزو کار ندي»

لطفا توجه وکړي:

لمړي - کوم بي شعوره سياسي احمق به دا ومني چې نيوارک کي د سپتمبر د مياشتي مرموز عمليات د افغانستان په سمڅو کي د يوه عرب مله او مهاجر يعني ابن لادن لخوا پلانيزه شوي وه؟

کوم بي شعوره به دا ومني چې داسي لوي او بي ساري خطرناکه او د نه منلو پلان دي، د نري د قوي ترين استخباراتي موسساتو لکه سي آي اي او د اسرائيلي موساد له سترگو او محير العقولو مدرنو وسائلو له سترگو، پټ پاتي شي؟

زما په کلک يقين، ځانله او ځانله د اسرائيلو د موساد د استخباراتي موسسې په توان او قدرت کي وه، چې داسي يو خطرناک او مرموز پلان طرح او هم يې عملې کړي.

زه بيا هم باور لرم چې دوه کاله دمخه، موساد د حماس د جهادي تهاجم نه اطلاع درلوده خو دوي تعمداً ددې پلان مخنيوي ونکړ، ترڅو د هغي په نتيجه کي خپل هغه صهيونيستي او اسرائيلي يهودي فاشيستي پلان عملې کړي او د غزي دوه مليونه ولس د تل دپاره، گاوندي عربي او اسلامي هيوادونو ته مهاجر کړي.

جزئيات مسئله را علماء دانند، الغيب و عندالله.

د افغانستان امپريالستي اشغال د متحده ايالاتو لخوا، د ابن لادن د نيولو په پلمه، د عراق امپريالستي اشغال ته، سل په سلو کي، د آتومي او ذروي بمونو د جوړولو، د اتهام سره په موازاتو کي مطابقت لري چي هدف يي د اسرائيلو، کويټ، سعودي عربو او غربي هيوادنو د گټو ساتل و.

د افغانستان اشغال هم په افغانستان کي د بگرام د هډي جوړول او په هيواد کي د يورانيم د ذخايرو، برمه او په منطقه کي د چين او روسيې په رقابت کي د يوه گوداگي حکومت نصبول و.

طالبانو په هغه مهال په څرگنده د متحده ايالاتو حکومت ته وويل چي موږ ته د نيويارک د واقعي په ارتباط د ابن لادن د بنکيلټيا اسناد څرگند کړي، موږ به ابن لادن يوه دريمگري هيواد ور وسپارو.

څرنگه چي د متحده ايالاتو ادعا، په سوچ دروغو او اتهام ولاړه وه، تر نن ورځي پوري د متحده ايالاتو حکومت ددي واقعي د واقعيت او څرنگوالي نه، پرده نده پورته کړي، ځکه اټکل داسي دي چي محتملا په دي واقعه کي به د موساد لاس بنکيل وي.

وليدل شو چي د پنجاب حکومت او آي اس آي، ابن لادن، پيښور ته نږدې په ايټ آباد کي ځاي ورکړي و، او د متحده ايالاتو حکومت د پاکستان په داسي ردالت باندې تر نن ورځي پوري سترگي پټي کړي دي.

که د سپټمبر د عملياتو، محير العقول پلان د ابن لادن لخوا عملي شوي او په نتيجه کي افغانستان اشغال شو، او ابن لادن هم په پيښور کي مينده او مړي يي بحري نهنگانو ته وسپارل شو، نو ولي د متحده ايالاتو حکومت، ددي پلان د افشاء کولو نه، تر نن ورځي پوري ځان ژغوري؟

اوس هم يوه بي شعوره او بي منطقه ډله وايي چي د پاکستان اختلاف د اسلامي امارت سره د پښتونخوا د طالبانو له امله دي چي دا ادعا هم د تاريخي اسنادو په ارتباط کلا احمقانه ده، لکه چي داکټر اقبال وايي:

ترک صورت گوی و در معنی نگر

د پنجاب ستونزه د افغانستان سره د پښتونخوا د مجاهدينو او غازيانو، قصه نده، بلکه پنجاب د خپل جهادي مخلوق گوداگيانو لکه صبغت الله مجددي، بحران الدين رباني، کلب الدين، د نصير الله بابر، بچه خوانده مسعود پنجشيري او داسي نورو تالي څټو او گوداگيانو د دوري په څير، زموږ د هيواد د مديريت او د قيموميت واک او امتياز غواړي.

پنجاب د اسلامي امارت نه غواړي چي په هري نړيواله مسئله او د نړي د هيوادونو سره په هر نوع سياسي او اقتصادي معاملاتو کي تر هر څه دمخه د پنجاب د استبلشمنت نه مشوره او اجازه و غواړي او په هيڅ صورت سره، مخصوصا د هندوستان د دولت سره سياسي او اقتصادي اړيکي ونه ساتي.

پنجاب نه ځانله په دي پاليسي کي په سياسي لحاظ ناکام پاتي شو بلکه په دري ورځني جگړه کي يي تاريخي څرگنده ماتې وخوړه او هغه د مرحوم (استاد قاسم جو) وينا، سل کاله وروسته عملي شوه چي انگرېز ته يي ويلي و:

گر ندانی غیرت افغانيم

چون به میدان آمدی میدانيم

طالبانو هماغه رنگ چي د اشرف غني حکومت نه په لوړه سويه په دوحه کي د متحده ايالاتو سره په يوه ميز کښيناست، په هماغه سويه يي د پنجاب واکداران مجبور کړل چي په دوحه کي د اسلامي امارت د دفاع د وزير سره، د سياسي روابطو د نورمال کولو په منظور په يوه ميز کښيني.

څرنگه چي لوی استاد تره کي صاحب او ښاغلي ارسلان صاحب ورباندې آما ويلي ده دا د پنجاب د استبلشمنت دپاره يوه تاريخي ترخه سياسي تجربه او د زهرو د کنډول، گوټ کول و.

طالبانو سپي بهتر تر ستمی دي

که هزار واره طالب بد تر ترسپی دی

خردجال ایرانی چه پف میکند؟

زه معمولا د ورځی څو واری د آریانا، دعوت او افغان جرمن ویب ساینونو ته مراجعه کوم.

د افغان جرمن په ویب سایت کی د ښاغلی (یونس نگاه) د لیکونو سره خورا مینه لرم.

د یونس نگاه یو لوی کمال په دی کی دی، چی دی همیشه خپلی مقالې خورا لنډی لیکي او دیوی دوه پانو څخه تجاوز نکوی.

دوهم دا چی لکه د یولس دزی توپک، د ښی مینځ ولی، یعنی مستقیما د خپل مطلب اساسی موضوع ته داخلیری او د پرنویسی نه ځان ژغوری.

زه طبیعتا د اوږدو مقالو د لوستلو نه ځان ژغورم، البته د استاد باری جهانی تاریخی او تحقیقی طلایی لیکنی ددی امر نه مستثنا دی.

د ژبی د دستور اولغت استاد، او د ملی شرف او ضمیر خاوند، خلیل معروفی د «دانشگاه کلمه دری نیست» رساله هم، همداسی در داخله.

ښاغلی یونس نگاه د «تحلیل گر ایرانی: پاکستان در جنگ با افغان ها قویتر از بریتانیا و شوروی و امریکا» تر عنوان لاندی لیکي: «.... کسی به نام ابوالفضل ظهروند که سال ها در افغانستان در پست های مهم کار کرده، درین چند سال از افغانستان گپ میزند.... اما به نظر میرسد که حتی او هم از مسایل افغانستان آگاهی ندارد، چنانکه او مسایل افغانستان را بیشتر از عینک تمدنی ایران، تقابل فارسی و پشتو و سنی و شیعه تحلیل میکند .

.....آقای اکرام اندیشه یک تحلیل را از شبکه بنام «جنگ پژوهشی» در مورد جنگ اخیر طالبان و پاکستان شریک کرده بود.

....اما از تماشای آن متوجه شدم که آقای «جنگ پروژه» هوایی تر از ابوالفضل ظهروند است.

یک – او هم گپ هایش را با تمجید از احمد شاه مسعود شروع کرده است.

او ادعا نمود که اگر احمد شاه مسعود کشته نمیشد افغانستان به این درد سرها نمی افتاد [زیرا احمد شاه مسعود سگ قلاده به گردن ایران و بچه خوانده نصرالله بابر وزیر داخله پاکستان بود، ربانی و مسعود اسلحه مدرن دوره داکتر نجیب را به امر بادران پاکستانی اش به پاکستان تحویل داد – مومند]

احمد شاه مسعود همان نقشی را در افغانستان داشت که بینظیر بوتو در پاکستان.

[اصطلاح مردمی مردم افغانستان، یعنی لوده (ک) در مورد این ایرانی کودن صدق میکند - مومند]

دو – آقای جنگ پروژه گفت که احمد شاه مسعود در پنجشیر، در برابر تهاجم طالبان ... مقاومت کرد. وی آدرس پنجشیر را هم روی نقشه افغانستان نشانی کرد:

او، واخان، همان دسته باریک افغانستان را نشانی کرده که این پنجشیر است.

سه – آقای جنگ پروژه در جای دیگری گفت که پاکستان در جنگ های کوهستانی و چریکی آشناست و سال ها در هندوکش و کشمیر با هندی ها جنگیده اند.

او تصور میکند که هندوکش بین پاکستان و هندوستان قرار دارد.

چهار – آقای جنگ پروژه گفت که پاکستان میتواند به آسانی به اسپین بولدک وارد شود. (بسیاری از نویسندگان ایرانی نام سیاستمداران و مناطق افغانستان را غلط مینویسند، کرزی را کرزای می گویند و مینوسند، همان طوری که افغان و افغانی را تفکیک کرده نمی توانند، و اسپین بولدک را، اسپین بولدک میسازند.

نکته آخر اینکه آقای جنگ پروژه می گوید که باید افغان ها شکر گزار مهمان نوازی های پاکستان و ایران باشند، نمک حرامی میکنند» ختم مطالب انتخابی از نوشته شاغلی یونس نگاه.

به نظر این قلم، بهترین خطاب برای همچو ایرانیان پست فطرت و پست نژاد و کم اصل، همان خطاب (خردجال) است. دیمکراسی په دوره کی د ایران یوه رذیل او بد اخلاقه سفیر، د ټولو دیپلوماتیکو تعاملاتو مغایر او مخالف، استاد رشتین ته ویلی و چی : «شما میخواهید که زبان پښتو را که یک لهجه است جایگزین زبان فارسی بسازید»

دا ایرانی خردجال سفیر، له یوی خوا د نړیوال دیپلوماتیکو اصولو نه کلا مخالف ځان ته حق ورکوی چی زموږ د هیواد په داخلی چارو کی مداخله وکړی او د بلی خوا دا خردجال پښتو ژبی ته چی زموږ د ټولی د قاطع اکثریت ژبه ده د لهجی په سترگه گوری.

دی ته بد اخلاقی او بی فرهنگی وایی.

ایرانیان د صفوی دوری نه تر اوسه پوری زموږ د ملی او ملتۍ ژبی سره د ضدیت او حساسیت په روانی او فرهنگی مرض اخته دی.

د صفوی جنایتکاری او قهاری حکمرانی په دوره کی به د پښتنو ژبی د (آله زبان بری) په وسیله پری کیدی او په همداسی انسانی او بشری ضد، دوره زموږ د هزاره وطنواله بومی ژبه او مذهب په اکراه او جبر او ظلم او تعدی، فارسی ژبی او شیعی مذهب ته وړول شو.

ایرانیان زموږ ټولو مهاجرو وطنوالو ته د هزاره وطنوالو په گډون چی شیعه مذهب دی (افغانی پدر سوخته وایی) چی دا د ایرانیانو په کم اصلتوب او نه سریتوب او بی فرهنگی دلالت کوی.

دلته هم یو فارسیست، یعنی د ایران کوداکی او شاطر او د پښتو او پښتونولۍ، مور زاده میرځمن، په خپله یوه پریږه کی ددی پرځای چی د پاکستان تروریستی تجاوز د افغانستان په مقدس حریم باندی وغندی، د یوه پنجابی او ایرانی مشربه ایجنټ په توگه، د اسلامی امارت او ولسی هغو ننگیالیو مبارزو او مجاهدو وطنوالو ته چی په ټولو جبهاتو کی یی پاکستان په گوندو کی، او د شهادت افتخاری تر لاسه کړ. د تروریست خطاب ورکوی چی دا بی فرهنگی توب او شلخی توب څرگنده مظاهر دی.

عجبه دا ده چی د صادراتی کذایی جمهوریت ماشینی جنرال یعنی جنرال سادات هم چی تر پرونه یی د افغانستان د آزادی رمباری وهلی، نن د اسلامی امارت د شهیدانو په ننگیالیتوب افتخار کوی. الحق و لمن الغلب.

ددی لیکنی په وروستی برخه کی باید ووایم چی ددی لیکنی محرک یوه زهرآلوده لیکنه ده چی د «ساحه نفوس پښتون ها» تر عنوان لاندی (محبوب کوشانی) نومی ستمی وگری په قلم، د آریانا په سایت کی خپره شوه.

لیکونکی د ایرانی شاطرانو په څیر، د ایرانی اصطلاحاتو لکه دانشگاه، دانشجو، مجلس نمایندگان او داسی نورو اصطلاحاتو، کنجاره باندی شخوند وهی.

د(دانشگاه) اصطلاح د ایران د پوهانو ابداعی کلمه ده، چی د پوهنتون یا یونورستی معادل مفهوم افاده کوی.

په افغانستان کی د پوهنتون د عالی تعلیماتو تیره، څو کاله د ایران تر دانشگاه دمخه کیخودل شوه.

په افغانستان کې هېڅکله د عالي تعلیمي مؤسسي دپاره د دانشگاه او دانشکدې اصطلاحات ندی استعمال شوی، د دانشگاه او دانشکده، اصطلاحات د نظار شورا او بحران الدین ستمی او فارسیستی جمعیت د حکمرانی په دوره کې، ترویج، په دوه دلایلو بنسټ درلود.

لمړی: د افغان ملت د ملی او ملتۍ یعنی افغانی پښتو ژبی سره، تاجیکۍ، فارسیستی - فاشیستی ضدیت او تضاد.

دوهم - په افغانستان کې د ایران د سیاسي او فرهنګي سیادت، ملی ضد پالیسی پر مخ وړل.

نو ځکه په زغرده وایم هغه ذوات چی د پوهنتون د اصطلاح سره په دی دلیل چی دا زموږ د ملتۍ پښتو ژبی یوه منل شوی او افغانستان شموله اصطلاح ده، د ضدیت پر بنسټ، دانشگاه، یی بولی، هغه افغان نه، بلکه د ایران شاطر او گوداګی دی.

او همدا راز هغه فارسیست وګړی یعنی د فارس او ایران گوداګیان چی پښتونولی ته د (ایدیو لوژی منحنط) خایانه، غیر علمی او ملی ضد، نوم ورکوی نه ځانله چی افغان ندی بلکه د ایران شاطر او ایجنټ او فرمان بردار دی.

د محبوب بیګ لیکنه خورا اوږده او په خورا مهارت او احتملا دده د مشرانو په مشوره او هدایت لیکل شوی وی.

زما دپاره دا سوال پیدا شو چی محبوب بیګ د خپل طومار د نشرولو دپاره ولی ځانله د آریانا افغانستان ویب سایت انتخاب کړی دی او نه یی دی غوښتلی چی دده پریږه د افغان جرمن، دعوت په لویو ویب سایتونو کی هم نشر شی؟

آیا د افغان جرمن ویب سایت د محبوب بیګ ددی لیکنی د نشر نه ځان ژغورلی دی؟

او ایا که دا خبره سمه وی، نو د افغان جرمن د ویب سایت دلیل به دده د مضمون د نه نشرولو په اړه څه وی؟

د محبوب بیګ لیکنه، په څرګنده توګه د پښتنو او پښتونوالی او د پښتنو د تاریخ او مشرانو پر ضد، دده په ریښستی، نفرت او فاشیستی کاذب احساس متمرکز ده.

ګرانو وطنوالو، څرنگه چی ما ستاسی خدمت ته عرض دمخه عرض کړی وه، له یوی خوا زه د بوداتوب یعنی د ۸۱ کلنی د عمر په درشل کی یم، او د بلی خوا د صحی تکالیفو په نتیجه کی زما د وجود انرژي او د لیکلو حوصله صفر ته تقرب کوی.

دا لیکنه د محبوب بیګ د لیکنی ځواب ندی، بلکه د پښتنی شرف او پښتونوالی نه دفاع ده چی محبوب بیګ یی په جارحانه توګه غندنه کړی ده.

محبوب بیګ په هره پاڼه کی د منابعو تذکر ورکړی دی چی هدف یی د خپلی پر پری علمی ښودل دی.

خو دده د پر پری محتویات او د منابعو تذکر د (خالق لعلزاد) هغی لیکنی ته ورته ده چی د خپل اثر د حقانیت دپاره یی په ۴۰۰ منابعو او مآخذو اتکاء کړی ده.

له نیکه مرغه ډاکټر صاحب خالدي په خپله یوه علمی لیکنه کی د خالق لعلزاد، ملی ضد ادعا ګانی خنثا کړی دی.

دلته د ډاکټر صاحب خالدي د یوی مقالی ځینی برخی د «فاشیست ها کیانند و فاشیزم چیست» تر عنوان لاندی لیکي:

«...نمونه های آنرا در نوشته ها و کامنت های تعدادی از تاجکان و هزاره ها در فیسبوک، با نفرت جنون آمیز شان از قوم پښتون و زبان پښتو میتوان دید. هم چنانکه فاشیزم هیتلر با نفرت از قوم یهود آغاز گردید.

من و هزاران پښتون روشنفکر دیگر، مورد نفرت جنون آمیز این قشر، قرار داریم، چرا؟

برای اینکه ما پښتون هستیم.

.....یک استاد پوهنتون تاجک، در یک مصاحبه، بدون شرم و خجالت میگوید که «من هیچ ضرورتی ندارم ندارم که زبان پښتو را یاد بگیرم!!!!!!»

[داکتر سید کاغذ قزلباش عین مطلب را در مورد زبان ملتی پښتو، ابراز میدارد، لذا بهترین راه حل آن است که هر مأمور دولت به رتبه بالاتر از چوکی مدیریت یعنی ریاست، معینیت، وزارت، سفارت، عضویت ولسی جرگه، مشرانو جرگه، سفارت، قضات ستره محکمه، صدارت و مقام ریاست جمهوری قانوناً مکلف باشند که به هر دو زبان بزرگ وطنی یعنی افغانی پښتو و دری تسلط داشته باشد – مومند]

این فاشیزم است که نفرت شرم آور را در برابر اسم کتاب «پته خزان» اثر بزرگترین دانشمند ملت افغان یعنی علامه حبیبی، شعله ور میکند، و آنرا جعلی میداند. [چرا جلد دوم کتاب افغانستان در مسیر تاریخ که توسط حشمت خلیل غبار، به نام غبار نوشته شده، آن را جعلی نمیدانند و بری صحت و ثقم آن به لایبراتور احاله نمیگردد، یک بام و دو هوا!!!! مومند]

این فاشیزم است که دانشمندان، شعراء، نویسندگان، دولتمردان و قهرمانان تاریخی پښتون مورد غضب تاجکان و هزاره ها قرار میگیرد.

این فاشیزم است که افغان ها و تاریخ افغانستان مورد غضب فاشیستهای تاجیک و هزاره قرار میگیرند.

این فاشیزم است که افغانستان مورد خشم فاشیست های فارسیست قرار گرفته است و آنرا بی شرمانه قلمرو ایران شرقی قلمداد میکنند.

فاشیزم با نفرت عمیق در مقابل یک قوم و یک زبان ظهور میابد و فاشیست های، مانند فاشیست های تاجیک و هزاره را خلق میکند.

برای اینکه پښتون ها، بزرگترین قوم در سرزمین خاک خود اند و ناگزیر نقش کلیدی در حوادث، تحولات و انکشافات این منطق را دارند که درین جریان اقلیت های قومی و زبانی مانند تاجیکها، ترکتابرها، و هزاره ها عملاً و منطقاً در رقابت و حسادت با آنها قرار میگیرند.

پښتون ها با نیشلیزم آزاد منشانه خود در منطقه برضد استعمار و زورمندان منطقوی مانند مغل ها، فارس ها، ایرانیان و غیره قد علم کردند و درفش مبارزه را برافراشتند و پیروزمندانه از بنگال تا آذربایجان، درادوار غلجیها [غری ها] لودی ها، سوریها، روبنانیان، ختک ها، هوتکیها، درانیان، آزاد خان افغان، و سدوزی ها حکومت کردند.

تعدادی از تاجکان که خود را با افتخارات فارسها در ایران امروزی، که هزاران فرسخ از سرزمین های آبایی آنها فاصله دارد وصل میکنند، مشترکات زبانی را به همخون بودن قومی و نژادی اشتباه میکنند، زبان دری خود را، دو دسته به بادران ایرانی خود ارزانی میکنند و سلاخی بی را که فارس ها با زبان دری انجام داده اند، به عنوان معیار زبان خود قبول دارند، و آنها نمیدانند که متکی بر ثبوت نتایج مطالعات ژنتیکی، تاجیکها هیچ ارتباط خونی با ایرانیان و حتی هزاره ها ندارند، درحالیکه پښتون ها برادران و خواهران همخون تاجیکها هستند.

جنبش خراسان خواهی تاجیکان، سر پوشی است که نیت اصلی پیوستن به داعیه ایجاد ایران بزرگ آنها را مخفی میکند.

از هزاره ها با ریشه های مغولی آنها نمیتوان گله و شکایت داشت، چون پیوند عاطفی با اقوام دیگر افغانستان ندارند، و تاریخ نه چندان دور، بخصوص جنبش هزارستان نشان داد که به مجرد خروج از افغانستان، آنها نه خود را افغان میدانند و نه افغانستان را می شناسد.

هیچ شکایت عدالت خواهی و هیچ دلیل مشابه دیگری، فاشیزم تفکر فاشیستی – و انسان فاشیست را برائت نمیدهد.

اگر حاکمیت طالبان، یک سلسله حقوق مردم بخصوص قشر نسوان را محدود کرده اند و یک نظام استبدادی مذهبی خاص خود را ایجاد کرده اند، قربانیان آن ها تمام زنان و اقوام افغانستان اند، طالبان نمایندگان قوم پښتون نیستند، طالبان تطبیق کنندگان شریعت اسلامی به تفسیر خود شان اند».

فاشیستان هغه رذیل، منحط، منحرف او کم اصله تباری څانګه وه، چی د یوی خوانه یی د کابل په مردار ډنډ کی، د ایرانی ایجنتانو په څیر د عالی فرهنگ، علم، پوهی، تباری اصالت او تهذیب او تنور، او آرایي توب دعوی درلوده، او د بلی خوا یی د ایرانیتوب او تباری فاشیستی کاذب احساس له مخی د پښتون تاریخ ساز او د پښتو ژبی او پښتونولی پوری ملنډی وهلی او وهی یی. د مثال په توګه

دوی به داسی غیل:

افغان غول

ادی دغه دی، سڼګه بګیر سګ ده؟

افغان هستی یا مسلمان؟

زبان افغانی دغه بغه است

افغانه سلام دادی، بر تنګه تاوان دادی

فارسی شیر و شکر است

افغانی گوز خر است

خو زه وایم:

افغانی شیر و شکر است

دانشگاه گوز خر است

افغانی شیر و شکر است

اصطلاحات ایرانی گوز خراست

او دا رذیلانه ریستی، فاشیستی او فارستی ډرام په داسی حال کی د کابل په مردار ډنډ کی تمثیل کیده، چی د مملکت او هیواد واک د بی ننگو او بی کلتوره محمد زو شاهانو او سردارانو سره و.

ددی لوی ملی خیانت او غداری تیره، بی ننگه او بی کلتوره، عیاش او د ایران ګوډاګی تیمور شاه، په اصطلاح، (درانی) کیخوده.

بی کلتوره تیمور شاه، وروسته لدی چی په ستر کندهار کی د پښتنو هغه مشران ووژل چی دده د ایرانی توب د اړیکو له امله دده د مشری په مخالفت کی ودریدل، ټول شاهي قدرت تر لاسه کړ.

دده لوی خیانت دا و، چی لمړی یی مرکز یی له کندهاره چی د میرویس نیکه او ټولی کورنی او د احمد شاه بابا (ع) د زعامت او مشری ځانګو وه، له کندهاره کابل ته منتقل کړه.

دوهم – د افغان ملت، ملتۍ ژبه یی د دربار څخه وویسته او فارسی یی د دربار رسمی ژبه وګرزوله.

دریم – ایرانی قزلباشان یی د دربار واکداران وګرزول، او همدا راز ایرانی قزلباشان یی په کابل کی متوطن کړل، چی مرکز یی همدا چنډاول و.

د تیمورشاه مور هم ایرانی وه او دده یوه نازولی میرمن هم د نادر افشار لمسي کیده.

تر احمد شاه بابا وروسته، د هیواد یواځنی ستر لارښود او د ملی تفکر خاوند او د تجدد پلار امیر شیرعلی خان دی.

دی ستر واقعی ملی زعيم او د ملی تفکر خاوند، نه ځانله چی په افغانستان کی د تجدد او ترقی خواهی تیره، د غازی امان الله برخلاف، په ډیر معقولیت او درایت سره او د وطنوالو او هیواد د ذ هنی او عینی شرایطو سره په نظر کی نیولو سره کښیښوده، دده تاریخی ستر خدمت هم، د افغان ملت د ملی، ملتۍ او اکثریت ژبی، یعنی پښتو، د افغانستان په تاریخ کی د لمړی ځل دپاره، دربار د ژبی په توگه رسمی کول و.

ددی ستر درشل په دوره کی و، چی عسکری اصطلاحات په افغانی پښتو ژبه ترویج شول.

ولی له بده مرغه ددی ستر درشل له واکمنی څخه وروسته، ټولو بی فرهنگه او بی کلتوره پادشاهانو زموږ ملی او ملتۍ ژبه د دربار څخه وویسته او یوه بی هم دا لیاقت او اهلیت ندرلود چی د خپل ملت د غوڅ اکثریت سره د هغوی په ژبه خبری او مرکه وکړی، او په دی اړه بی د ملی او ملتۍ ژبی ترجمانانو ته ضرورت درلود.

تف د داسی بی کلتوره تش په نامه پښتون تباره مشرانو پر مخ.

دلته د یوی تاریخی خبری وضاحت ضرور بولم او هغه دا چی:

هغه مهال چی امیر دوست محمد خان د انگریزانو سره په جگړه کی بوخت و، په ټول شمالی کی غیر د مسجدی خان نه، د شمالی ټولو مشرانو د انگریزانو په گټه د امیردوست محمد خان سره خیانتونه وکړل، د شمالی یوه ځان مشرامیردوست محمد خان خپل کور ته مله کړ او د بلۍ خوا بی انگریزانو ته اطلاع ورکړه، چی امیردوست محمد خان زما په کور کی دی او امیر په معجزی سره ځان ددی ملی ضد پلان څخه ځان خلاص کړ، او داسی رذیلانه پلانونه څو ځلی تکرار شول او امیر دوست محمد خان دی ته مجبور کړی شو، چی د شمالی مشرانو د خیانتونو په نتیجه کی، پر هغوی بی اعتماد شۍ او غوره بی وبلله، ددی پرځای چی بی د شمالی مشران، لکه لاس ترلی چرک، انگریزانو ته وسپاری د خپل ځان او کورنی د ټولو غړو، د ژغورنی دپاره، ځان انگریزانو ته وسپاری.

تفو بر تو ای چرخ گردون تفو

نو هغه میرانه او توره چی لږکیو تباری قامونو د هیواد د بشپړتوب، ملی حاکمیت، او د افغان ولس د برم دپاره کړی دی کوم دی؟

هزاره گانو د امیر عبدالرحمن خان د حکومت پر مهال د مالیی د ورکولو نه ځان وژغوره او د هزارستان خاینانه رمباری بی شروع کړی چی تر ننه پوری دوام لری او تر نن ورځ دهغه نسل رذیل بقایا چی د پښتونخوا او بلوچستان له مناطقو نه آسترالیا ته تللی او هلته میښت شوی دی، د (افغان بازار) مبارک نوم، د دوی په غوړنونو ښه نه لگی او په (بامیان بازار) بی بدلوی.

مگر بامیان د افغانستان یو ولایت ندی؟

خو ددی فاشیستانو په غوړونو، د (افغان) او (افغانیت) او (افغانستان) نومونه ښه نه لگی او ورسره تباری کاذب حساسیت لری.

ددی خبری تذکرهم ضرور دی چی امیر عبدالرحمن خان د شینوارو پښتنو د کوپړیو نه هم منارونه جوړ کړی دی.

که نن ورځ د ستر احمد شاه بابا (ع) د میراث نه همدا موجوده جغرافیه د افغان ملت ته پاتی ده دا د امیر عبدالرحمن خان د توری او تدبیر برکت دی.

زموږ د ملی تاریخ او مشرانو تخریب د ایران د رذیلو ایجتنانو کار دی .

د محبوب بيک د اوږدې پېړۍ په اړه، دلته دده د ليکنې په دوه ټکو، د مکث نه کار اخلم.

لمړۍ – ده په خپله ليکنه کې په افغانستان کې د پښتنو نفوس څلوېښت فيصده (۴۰) ښودلی دی.

مير غلام محمد غبار چې يو سياست باز او متعصب مورخ و، د لمړي ځل دپاره يې د پښتنو نفوس د خپلې خيټې نه، څلوېښت فيصده ته راکښته کړ.

ترده وروسته د ايران شاطرانو يعنې د مسعود - رباني د حکمرانۍ په دوره کې د غبارد ادعا په اتکاء د پښتنو نفوس، په همدې کچه نړيوالو مؤسساتو ته ورکړل شو.

په داسې حال کې چې د (واک فونديشن) ۲۲ کاله د مخه د ملگرو ملتونو د پلان او مالي مرستې لاندې، په علمي توگه د هيواد د نفوس احصائيه خبره کړه، چې په هيواد کې د پښتنو شمير، شپيته فيصده ښودل شوی دی.

دوهم – ديگان بد گمان، راسيست، متعصب، عقده يي، محبوب بيک په خپله پېړۍ کې د (پښتونيزم) غير علمي، غير منطقي او ضد افغاني اصطلاح نه کار اخستې دی، چې دا رنگه ابداعی اصطلاح د ستمی ډلو او وگړو د نيت په خبث، او د پښتو او د پښتونوالې سره، په دشمنۍ دلالت کوي.

پښتو او پښتواله د يوې سکې دوه مخونه او لايټجزي مفاهيم دي، هر پښتو ژبی يا پښتون تباره وگړی لکه کابلي محمد زی، پوپلزي، بارکزي، ځاخي، ناصر او داسې نورو همدا راز پنجابي شوی پښتانه چې په پښتونولي اعتقاد ونلري، پښتون کيدای نشي، يعنې په پښتو ژبه، دبل عبدالله، یونس قانونی، مارشال ايوب خان او د ايران او پنجاب تالی ستي، پښتانه کيدای نشي، ځکه دوی د پښتونوالې د کود او فرهنگ، مور زاده ميرځمن او دشمنان دي.

يوه ايراني مشربه او د ايراني د اصطلاحاتو مبلغ او د ايران د فرهنگي، سياسي او اقتصادي تاراج نه منکر، د ځينو خوش باوره او ساده پټيان وگړو د احمق کولو دپاره ځيني وقت په پښتو ژبه لنډې تبصرې ليکي، ولې دوه کاله دمخه ده په خپله يوه لمړنۍ پارسي ليکنه کې، پښتونواله د يوه «ايدېالوژي منحط» په غير علمي او دستمي او فارسيستي کاذب او ملی ضد، احساس په رڼا کې وغنډله.

څه مهال چې ما وليکل چې په افغانستان کې (پوهنتون) د ايران د (دانشگاه) نه څو کاله دمخه تاسيس شوی دی، د ايران په دی گوداکي، اور بل شو چې څنگه کيدای شي او ممکنه ده چې د ايران د دانشگاه نه دمخه، خوارکي افغانستان د عالی تحصيلاتو يعنې پوهنتون خاوند شوی وي؟

نو ځکه يې د افغان جرمن او د آريانا په سايتونو کې يې، ژړا او د انگولا رمباري او بغاري واوريدل شوی، چې دا دده د ايران د گوداکي توب يوه څرگنده، نينه ده.

پښتونولي د مارکسيزم، ليننيزم ماويزم (ماو انديشه) ليبراليزم او داسې نورو په شان کومه ايدېالوژي نده، بلکه دا د سونو او زرنو کلنو په ترڅ کې د پښتنې ټولنې د فرهنگ او کود په توگه وده کړی او د پښتنې ټولنې د روح القوانين حيثيت لري،

پښتونواله شرافت دی، نجابت دی، پښتواله ورورۍ او عزيز ولي ده، پښتونواله غيرت او با ناموسی ده، پښتونواله د پښتنو د يو والي، ورورلي او عزيزولي او د وحدت مزی دی، پښتونواله په خاوره او آزادي او خپلواکي مينتوب دی، پښتونواله د پښتنې تهذيب، ثقافت او فرهنگ مجموعه ده، پښتونواله سريټوب دی، پښتونواله مشري ده، پښتونواله زعامت دی، پښتونواله قيادت دی، پښتونوله لارښودنه ده، پښتونواله عسکريت دی، پښتونواله توره ده، ميرانه ده، پښتونواله ننگ او عزت دی، پښتواله، ژبه او هوډ دی، پښتونواله د خپل ولس خدمت او چوپړی توب دی، پښتونواله برم او سرلوری ده، پښتونواله غيرمکتوبه او تعاملی قانون دی، پښتونواله د پښتنې ټولنې بنسټيز او اساسی قانون دی.

پښتونولي ته د پښتونيزم يا ايدېالوژي منحط نوم ورکول، د کولابی ستمی فاشيزم او د ايرانييت او ايران د ايجنټانو، يوه منحنه ضد ملی او ضد افغاني، شیطاني تبليغ گڼل کيږي.

هغه منحط او منحرف وگړی او دلی چی پښتونواله او د پښتنو مشران او د پښتنو ویاړلی تاریخ تخریبوی په واقعیت کی د ایران، تاجکستان او خارجی استخباراتو ایجنټان، شاطران او گوداگیان دی.

ترسو افغانستان سته، د پښتو، پښتونوالی او پښتنو د برم او مشری بیرق به د هیواد له شماله تر جنوبه او ختیزه تر لویدیزه د رپیدو په حالت کی وی.

دا افغانستان دی، دا وطن به خراسان نشی

لو، می د پښتو ده پښتانه به غلامان نشی

بعون الله

د پښتو، پښتونولی او پښتنو، د تاریخ، مشرانو او شرف او عزت نه دفاع، د هر با شرفه وطنوال ملی او وجدانی وظیفه ده، که دا وطنوال، ازبک وی، که ترکمن، که بلوچ وی، تاجک یا هزاره.

(لو) د پکتیا د ولس په ژبه کی لوری ته وایی.

دمحتملو املائی او انشایی تیروتنو څخه معذرت غواړم.

